

Rybnik, 24 maja 2021 r.

Sygn. akt III Ka 140/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy w Rybniku - III Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Gozdawa-Grajewska (spr.)

Sędziowie: Olga Nocoń

Lucyna Pradelska-Staniczek

Protokolant: Ewelina Grobelny

w obecności oskarżyciela Grzegorza Sobika Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Żorach

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2021r.

sprawy: **D. P. (1) /P./,**

syna K. i M.,

ur. (...) w Ż.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Żorach

z dnia 26 stycznia 2021r. sygn. akt II K 379/20

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. R. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych oraz 23% podatku VAT w kwocie 27,60 złotych (dwadzieścia siedem złotych sześćdziesiąt groszy), łącznie kwotę 147,60 złotych (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym, a nadto 24,07 zł (dwadzieścia cztery złote siedem groszy) tytułem zwrotu wydatków poniesionych w związku ze świadczeniem obrony z urzędu w postępowaniu przed Sądem II instancji,

III. zwalnia skazanego od kosztów za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sędzia Katarzyna Gozdawa-Grajewska (spr.)

Sędzia Olga Nocoń Sędzia Lucyna Pradelska-Staniczek

UZASADNIENIE	
---------------------	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	III Ka 140/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 26 stycznia 2021r. sygn. akt. II K 379/20

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

x obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

x na korzyść

na niekorzyść

w całości

x w części	#	co do winy
x	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	x	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		Skazany D. P. (1)	Zachowanie i funkcjonowanie skazanego w warunkach izolacji więziennej dyrektor ZK ocenił jako poprawne. Skazany odbył karę 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sadu Rejonowego w Żorach z dnia 17.12.2018r. sygn. akt. II K	Opinia o skazanym z dnia 12 maja 2021r.	k. 168-172

			682/17 w dniu 17 marca 2021r.		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
k. 168-172	Opinia o skazanym z dnia 12 maja 2021r.	Dokument sporządzony przez uprawniony podmiot - zastępcę Dyrektora Zakładu Karnego w R.

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków	
---	--

Lp.	Zarzut	
	<p>Obraza prawa materialnego tj. art. 86 § 1 kk poprzez wymierzenie skazanemu kary łącznej 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności przy zastosowaniu zasady asperacji podczas gdy zachowanie skazanego oraz postępowanie po umieszczeniu w zakładzie karnym dają podstawę do zastosowania zasady pełnej absorpcji</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny x niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Na wstępie wskazać należy, że orzeczenie przez Sąd pierwszej instancji kary łącznej 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności słusznie nastąpiło na podstawie stanu prawnego obowiązującego od dnia 1 lipca 2015 r. a do dnia 24 czerwca 2020r. Prawidłowo też Sąd Rejonowy kształtując karę łączną pozbawienia wolności zastosował art. 4 § 1 kk i uwzględnił wyrok Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 16 października 2020r. w sprawie o sygn. akt. II K 421/20 uznając, że kwalifikuje się on do połączenia z wyrokami: Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 17 grudnia 2018r. sygn. akt. II K 682/17 i Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 22 stycznia 2019r. sygn. akt. II K 1588/18.</p> <p>Zgodnie z treścią obowiązującego w tym okresie przepisu art. 85 § 2 k.k. "podstawą orzeczenia kary łącznej były wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1". W myśl tego przepisu przeszkodą do orzeczenia</p>		

kary łącznej jest wykonanie kary jednostkowej lub łącznej.

Z taką sytuacją mamy do czynienia w sprawie niniejszej. Mianowicie kara łączna 2 lat pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 17 grudnia 2018r. sygn. akt. II K 682/17 została przez skazanego odbyta w dniu 17 marca 2021r. O ile w dacie orzekania przez Sąd pierwszej instancji wszystkie kary pozbawienia wolności z wyroków jednostkowych podlegających łączeniu nie były jeszcze wykonane (tak też było w czasie wnoszenia apelacji), to na etapie postępowania międzyinstancyjnego doszło do wykonania w całości kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności. Sąd odwoławczy, orzekając na rozprawie w dniu 24 maja 2021r. , miał pełną świadomość tego stanu rzeczy gdyż okoliczność ta wynikała wprost z opinii o skazanym z dnia 12 maja 2021r.

W orzecznictwie przyjmuje się, że "w związku z brzmieniem art. 85 § 2 k.k. w okresie między 1 lipca 2015r. a 24 czerwca 2020r. , w sprawach dotyczących wydania wyroku łącznego sąd odwoławczy oczywiście jest zobowiązany do badania z urzędu, czy w czasie po wydaniu wyroku przez sąd pierwszej instancji nie doszło do zmiany stanu faktycznego na skutek wykonania w całości choćby jednej z kar podlegających łączeniu, a jeżeli taką zmianę stwierdzi, ma obowiązek ją uwzględnić" (wyrok SN z dnia 10 października 2017 r., sygn. II KK 184/17; zob. też uzasadnienie uchwały SN z dnia 28 czerwca 2018 r., I KZP 3/18 oraz wyrok SN z dnia 23 stycznia 2019 r., V KK 516/18.

Jednakże w niniejszej sprawie Sąd Odwoławczy doszedł do przekonania, że zastosowanie tego stanowiska w niniejszej sprawie w sposób diametralny pogorszyłoby sytuację skazanego. Nawet orzeczenie minimalnej kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji obejmującej wyroki Sądu Rejonowego w Kłodzku sygn. akt. II K 1588/18 i Sądu Rejonowego w Żorach sygn. akt. II K 421/20 pogorszyłoby sytuację skazanego. W efekcie bowiem odbywałby łącznie 4 lata pozbawienia wolności (uwzględniając karę 2 lat, którą odbył z wyroku Sądu Rejonowego w Żorach sygn. akt. II K 682/7). Mając na uwadze kierunek apelacji (na korzyść skazanego) nie ingerowano więc w węzeł orzeczonej w pkt. 3 zaskarżonego wyroku kary łącznej i nie wyeliminowano z niego kary, która została już wykonana.

Jeżeli chodzi o wymiar kary łącznej określony przez Sąd Rejonowy na 3 lata i 8 miesięcy to Sąd Odwoławczy nie podzielił poglądu obrońcy, iż jest ona rażąco surowa. Sąd Rejonowy przy wymiarze tej kary uwzględnił związek podmiotowo-przedmiotowy między przestępstwami, za które D. P. (1) został skazany dostrzegając, iż nie jest to związek ścisły. Również odstępy czasowe między popełnionymi występami nie były krótkie. Nie można też tracić z pola widzenia, że jeden z wyroków podlegających połączeniu już był wyrokiem łącznym, w którym orzeczono karę łączną. Kara ta bynajmniej nie była orzeczona w oparciu o zasadę pełnej kumulacji. Nie ma zatem powodów, by karę łączną orzeczoną w pkt. 3 wymierzyć w oparciu o zasadę pełnej absorpcji. Minimalna kara łączna jaką mógł orzec Sąd I instancji wynosiła 2 lata,

maksymalna zaś – 4 lata i 4 miesiące. Wymierzenie więc kary w oparciu o zasadę asperacji i ustalenie jej wysokości na 3 lata i 8 miesięcy z pewnością nie jest nadmiernie dolegliwe dla oskarżonego. Sąd Odwoławczy nie dopatruje się w wymiarze tej kary rażącej surowości, a tylko wtedy mógłby dokonać jej złagodzenia. Oskarżony D. P. (2) jest osobą wielokrotnie karaną. Premiowanie go karą łączną w minimalnym możliwym wymiarze byłoby demoralizujące, tak dla niego samego jak i pozostałych osadzonych. Dawałoby bowiem impuls do uznania, że popełnianie kolejnych przestępstw pozostaje bezkarne. Dlatego też Sąd II instancji w pełni podziela stanowisko Sądu Rejonowego, że tylko kara łączna w wymiarze 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności będzie stanowić represję karną, która uświadomi oskarżonemu naganność jego postępowania i wdroży go do przestrzegania norm prawnych. Kara łączna w ustalonym wymiarze kształtować też będzie świadomość prawną społeczeństwa.

Z uwagi na zakres apelacji obrońcy oskarżonego, która dotyczyła tylko kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt. 3 zaskarżonego wyroku poza zakresem kontroli odwoławczej pozostawała kara łączna ograniczenia wolności orzeczonej w pkt. 1.

Wniosek

O zmianę wyroku poprzez wymierzenie skazanemu w miejsce orzeczonej kary pozbawienia wolności 3 lat i 8 miesięcy, kary 2 lat pozbawienia wolności

zasadny
 # częściowo zasadny
x niezasadny

Zwięzłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Sąd Okręgowy nie uwzględnił wniosku apelacji o zmianę wymiaru kary łącznej i orzeczenie jej na poziomie 2 lat pozbawienia wolności. Nie ulega wątpliwości, że tak orzeczona kara byłaby rażąco łagodna i w odczuciu społecznym niesprawiedliwa, zaś skazanego utwierdziłaby w przekonaniu, że popełnianie kolejnych występów jest opłacalne gdyż w efekcie pozostanie bezkarne.	

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
1.	
Zwięzłe o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Kara łączna pozbawienia wolności orzeczona w pkt. 3 zaskarżonego wyroku oraz pozostałe rozstrzygnięcia z nią związane jak również orzeczenie o umorzeniu postępowania zawarte w pkt. 6.	
Zwięzłe o powodach utrzymania w mocy	
Powody utrzymania wyroku i nieuwzględnienia apelacji obrońcy opisano wyżej.	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
--	--

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II. III.	<p>Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. R. kwotę 120 zł oraz 23% podatku VAT w kwocie 27,60 zł, łącznie kwotę 147,60 zł tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym w sprawie o wydanie wyroku łącznego. Nie było żadnych podstaw, by przyznawać obrońcy z urzędu stawkę wyższą niż minimalną określoną w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. (Dz.U. z dnia 18.10.2016r. poz. 1714) Paragraf 17 pkt. 5 w/w Rozporządzenia ustala minimalną stawkę za obronę w sprawach o wydanie wyroku łącznego na 120 zł. Sprawa nie miała skomplikowanego charakteru, a nakład pracy obrońcy nie uzasadnia żądanej kwoty.</p> <p>Nadto na wniosek obrońcy zasądzono tytułem wydatków koszty poniesione na dojazd obrońcy do sądu na termin rozprawy odwoławczej</p> <p>Ponieważ skazany przebywa obecnie w zakładzie karnym, nie posiada oszczędności i nie dysponuje majątkiem zwolniono go z obowiązku zapłaty kosztów postępowania odwoławczego przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.</p>

PODPIS

SSO Katarzyna Gozdawa-Grajewska

SSO Olga Nocoń SSO Lucyna Pradelska-Staniczek